

Β΄ ΚΛΙΣΗ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ

Η δεύτερη κλίση περιλαμβάνει ονόματα:

- αρσενικά και θηλυκά σε: **-ος**
- ουδέτερα σε: **-ον**

Παραδείγματα αρσενικών			
	(οξύτονα)	(παροξύτονα)	(προπαροξύτονα)
ὁ	<i>θε-ός</i>	<i>λόγ-ος</i>	<i>ἄνθρωπ-ος</i>
τοῦ	<i>θε-οῦ</i>	<i>λόγ-ου</i>	<i>ἄνθρώπ-ου</i>
τῷ	<i>θε-ῷ</i>	<i>λόγ-φ</i>	<i>ἄνθρώπ-φ</i>
τὸν	<i>θε-ὸν</i>	<i>λόγ-ον</i>	<i>ἄνθρωπ-ον</i>
ῶ	<i>θε-ἐ</i>	<i>λόγ-ε</i>	<i>ἄνθρωπ-ε</i>
οἱ	<i>θε-οἱ</i>	<i>λόγ-οι</i>	<i>ἄνθρωπ-οι</i>
τῶν	<i>θε-ῶν</i>	<i>λόγ-ων</i>	<i>ἄνθρώπ-ων</i>
τοῖς	<i>θε-οῖς</i>	<i>λόγ-οις</i>	<i>ἄνθρώπ-οις</i>
τούς	<i>θε-οὺς</i>	<i>λόγ-ους</i>	<i>ἄνθρώπ-ους</i>
ῶ	<i>θε-οἱ</i>	<i>λόγ-οι</i>	<i>ἄνθρωπ-οι</i>
θηλυκά			
	(οξύτονα)	(παροξύτονα)	(προπαροξύτονα)
ἡ	<i>ὀδ-ός</i>	<i>νήσ-ος</i>	<i>κάμηλ-ος</i>
τῆς	<i>ὀδ-οῦ</i>	<i>νήσ-ου</i>	<i>καμήλ-ου</i>
τῇ	<i>ὀδ-ῷ</i>	<i>νήσ-φ</i>	<i>καμήλ-φ</i>
τὴν	<i>ὀδ-ὸν</i>	<i>νήσ-ον</i>	<i>κάμηλ-ον</i>
ῶ	<i>ὀδ-ἐ</i>	<i>νήσ-ε</i>	<i>κάμηλ-ε</i>
αἱ	<i>ὀδ-οἱ</i>	<i>νήσ-οι</i>	<i>κάμηλ-οι</i>
τῶν	<i>ὀδ-ῶν</i>	<i>νήσ-ων</i>	<i>καμήλ-ων</i>
ταῖς	<i>ὀδ-οῖς</i>	<i>νήσ-οις</i>	<i>καμήλ-οις</i>
τάς	<i>ὀδ-οὺς</i>	<i>νήσ-ους</i>	<i>καμήλ-ους</i>
ῶ	<i>ὀδ-οἱ</i>	<i>νήσ-οι</i>	<i>κάμηλ-οι</i>

	Παραδείγματα ουδέτερων		
	(οξύτονα)	(παροξύτονα)	(προπαροξύτονα)
τό	<i>φυτ-ὄν</i>	<i>δῶρ-ον</i>	<i>μυστήρι-ον</i>
τοῦ	<i>φυτ-οῦ</i>	<i>δώρ-ου</i>	<i>μυστηρί-ου</i>
τῷ	<i>φυτ-ῷ</i>	<i>δώρ-φ</i>	<i>μυστηρί-φ</i>
τὸ	<i>φυτ-ὸν</i>	<i>δῶρ-ον</i>	<i>μυστήρι-ον</i>
ῶ	<i>φυτ-ὸν</i>	<i>δῶρ-ον</i>	<i>μυστήρι-ον</i>
τά	<i>φυτ-ά</i>	<i>δῶρ-α</i>	<i>μυστήρι-α</i>
τῶν	<i>φυτ-ῶν</i>	<i>δώρ-ων</i>	<i>μυστηρί-ων</i>
τοῖς	<i>φυτ-οῖς</i>	<i>δώρ-οις</i>	<i>μυστηρί-οις</i>
τά	<i>φυτ-ά</i>	<i>δῶρ-α</i>	<i>μυστήρι-α</i>
ῶ	<i>φυτ-ά</i>	<i>δῶρ-α</i>	<i>μυστήρι-α</i>

Παρατηρήσεις:

- Τα οξύτονα (αυτά που τονίζονται στη λήγουσα) και τα παροξύτονα (αυτά που τονίζονται στην παραλήγουσα) διατηρούν τον τόνο τους σε όλες τις πτώσεις στην ίδια συλλαβή,
π.χ. *θεός, ὁδός, λόγος, νῆσος, φυτόν, δῶρον*
- Τα προπαροξύτονα (αυτά που τονίζονται στην προπαραλήγουσα) στη γενική και δοτική του ενικού και στη γενική, τη δοτική και την αιτιατική του πληθυντικού κατεβάζουν τον τόνο στην παραλήγουσα
π.χ. *ἄνθρωπος, κάμηλος*
- Η κατάληξη **α** των ουδετέρων όλων **γενικὰ** των πτωτικών είναι **βραχύχρονη**.
- Τα προπαροξύτονα ουδέτερα (αυτά που τονίζονται στην προπαραλήγουσα) στη γενική και δοτική του ενικού και πληθυντικού κατεβάζουν τον τόνο στην παραλήγουσα
π.χ. *μυστήριον*